

Korištenje kredita mimo namjene

Prema stavu Vrhovnog suda RH u odluci br. Rev-380/2001 ističe se da su nižestupanjski sudovi pravilno zaključili da su između tužitelja kao komitenta i Ž. b. d.d. Ž. kao komisionara sklopljeni ugovori o komisionu, po kojem se u smislu odredbe čl. 771. st. 1. Zakona o obveznim odnosima (ZOO), komisionar Ž. b. d.d. Ž. obvezala da obavi u svoje ime i za račun komitenta - tužitelja poslove koje mu povjerava komitent tužitelj, te da je Ž. b. d.d. Ž. u izvršenju tog ugovora zaključila s tuženicima ugovore o kreditima, u kojima je i navedeno da su sredstva koja se odobravaju tuženicima po namjeni komisioni kredit iz sredstava tužitelja, koje ugovore o komisionom kreditu iz sredstava tužitelja i obavijesti o stanju dugovanja su potpisale ovlaštene osobe tuženika. To što iz ugovora tužitelja s bankom nije vidljivo da li je ugovorena naknada, ugovor o komisionu ne čini ništavim, jer iz odredbe čl. 771. st. 2. ZOO-a proizlazi da ona i ne mora biti ugovorena jer po citiranoj odredbi proizlazi da komisionar ima pravo na naknadu i kad ona nije ugovorena. Isto tako nižestupanjski sudovi su pravilno zaključili da je tužitelj ovlašten potraživati vraćanje od tuženika, jer je odredbom čl. 789. ZOO-a propisano da u slučaju stečaja komisionara komitent može zahtijevati od trećega kome je komisionar predao stvar da mu isplati njihovu cijenu odnosno njezin još neisplaćeni dio. Navedeno znači da u takvoj pravnoj situaciji tužitelj za naplatu neisplaćenog dugovanja i ne mora tražiti odobrenje od komisionara. To što bi tužitelj, a eventualno i tuženici date im kredite koristili u suprotnosti s njihovom namjenom ugovore o kreditu ne čini ništavim, jer je odredbom čl. 1067. ZOO-a propisano da se takav ugovor može otkazati prije isteka ugovorenog roka.